

Sprawy połączone C-75/05 P i C-80/05 P

Republika Federalna Niemiec i in. przeciwko Kronofrance SA

Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji o niewnoszeniu
zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność —
Zainteresowane strony — Pomoc regionalna na rzecz dużych
projektów inwestycyjnych — Ramy wielosektorowe z 1998 r.

Opinia rzecznika generalnego Y. Bota przedstawiona w dniu 6 marca 2008 r. . . . I - 6622

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 września 2008 r. I - 6653

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie*
(art. 88. ust. 2, 3 WE, art. 230 akapit czwarty WE; rozporządzenie Rady nr 659/1999, art. 1 lit. h))
2. *Odwołanie — Zarzuty — Błędna ocena okoliczności faktycznych i dowodów — Niedopuszczalność — Kontrola przez Trybunał oceny okoliczności faktycznych i dowodów — Wykluczenie, z wyjątkiem przypadku ich przeinaczenia*
(art. 225 ust. 1 akapit drugi WE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58 akapit pierwszy)

3. *Pomoc przyznawana przez państwa — Badanie przez Komisję — Uprawnienia dyskrecjonalne Komisji — Możliwość uchwalenia wytycznych*
(art. 87 ust. 3 WE; wielosektorowe ramy pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych)

4. *Postępowanie — Środki dowodowe — Kontrola przez Trybunał dokonywanej przez Sąd oceny konieczności uzupełnienia materiału dowodowego — Wykluczenie, z wyjątkiem przypadku ich przeznaczenia*
(regulamin Sądu, art. 64)

1. W ramach postępowania kontrolnego w sprawie pomocy państwa ustanowionego w art. 88 WE, w sytuacji, gdy bez wszczynania postępowania ustanowionego w art. 88 ust. 2 WE Komisja stwierdzi, na podstawie ust. 3 tego samego artykułu, iż pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, beneficjenci gwarancji proceduralnych zawartych w ust. 2 mogą wyegzekwować ich poszanowanie jedynie wtedy, gdy mają możliwość zakwestionowania tej decyzji przed sądem wspólnotowym. W związku z powyższym w sytuacji, gdy w drodze skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, podjętej po przeprowadzeniu wstępnego badania, strona skarżąca pragnie wyegzekwować poszanowanie gwarancji proceduralnych zawartych w art. 88 ust. 2 WE, sam fakt, że była ona osobą zainteresowaną w rozumieniu tego postanowienia, wystarcza dla uznania jej za osobę, której decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE.

Osobami zainteresowanymi mogą być wszystkie państwa członkowskie oraz każda osoba, przedsiębiorstwo lub stowarzyszenie przedsiębiorstw, których interes prawny mógłby zostać naruszony wskutek przyznania pomocy, w tym w szczególności beneficjent rzeczonych pomocy, przedsiębiorstwa z nim konkurujące oraz stowarzyszenia zawodowe.

W trakcie badania dopuszczalności skargi przed Sądem, tenże sąd orzekający w pierwszej instancji, po zweryfikowaniu, czy strona skarżąca może zostać uznana za zainteresowaną stronę w rozumieniu art. 88 ust. 2 WE i art. 1 lit. h) rozporządzenia nr 659/1999, nie jest zobowiązany do żądania, aby dowiedziono, że pozycja tej strony na rynku została wskutek wydania spornej decyzji istotnie zmieniona.

(por. pkt 37–40, 43, 44)

2. W ramach odwołania, ocena faktów, jakiej dokonuje Sąd, nie podlega kontroli Trybunału, z wyjątkiem wypaczenia tych faktów i dowodów przedstawionych w pierwszej instancji.

(por. pkt 47–49)

3. Komisja, przyjmując normy postępowania i ogłaszając poprzez ich publikację, że będzie je stosować od tej pory do przypadków w nich przewidzianych, wyznacza sama sobie granice uznania, którym dysponuje ona w ramach art. 87 ust. 3 WE, i nie może odejść od tych norm bez narażania się, w odpowiednim przypadku, na sankcję z tytułu naruszenia ogólnych zasad prawa takich jak zasada równego traktowania lub zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań.

uwzględniła, przy ustalaniu właściwego współczynnika korygującego, ewentualne przeznaczenie pomocy na rynek mający tendencję zniżkową. Sąd ma również prawo uznać, że omawiane wielosektorowe ramy należy interpretować w świetle art. 87 WE oraz zawartej w nim zasady niezgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, aby osiągnąć cel przyświecający temu postanowieniu, a mianowicie zapewnienie niezakłóconej konkurencji na wspólnym rynku.

W szczególnej dziedzinie pomocy państwa Komisja jest związana wytycznymi i komunikatami, które wydaje, o ile nie odbiegają one od postanowień traktatu — ponieważ ich wykładni nie można dokonywać w sposób, który zawęży zakres stosowania art. 87 WE i 88 WE lub który jest sprzeczny z celami tych postanowień — i o ile są one akceptowane przez państwa. W tym kontekście do Sądu należy zbadanie, czy reguły te były przez Komisję przestrzegane.

(por. pkt 59–74)

W ramach oceny zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy wchodzącej w zakres wielosektorowych ram pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych Sąd nie narusza szerokiego zakresu uznania, jakim dysponuje Komisja, dokonując kontroli, czy Komisja, wydając sporną decyzję, zastosowała się do tych wielosektorowych ram, i jeśli sprawdza on, czy Komisja

4. Jeśli chodzi o dokonywaną przez sąd pierwszej instancji ocenę wniosków o zastosowanie środków organizacji postępowania lub środków dowodowych przedłożonych przez stronę sporu, wyłącznie do Sądu należy ocena ewentualnej konieczności uzupełnienia materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanych przez niego sprawach. Waler dowodowy materiału zgromadzonego w sprawie podlega jego swobodnej ocenie, która nie podlega kontroli Trybunału w ramach rozpatrywania odwołania, z wyjątkiem przypadków wypaczenia dowodów przedstawionych Sądowi lub wówczas, gdy z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika istotna nieścisłość ustaleń Sądu.

(por. pkt 78)